

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 8/21
V Lucemburku dne 26. ledna 2021

Rozsudek ve spojených věcech C-422/19 a C-423/19
Johannes Dietrich a Norbert Häring v. Hessischer Rundfunk

Členský stát eurozóny může své veřejné správě uložit povinnost přijímat platby v hotovosti, ale zároveň může tuto možnost plateb v hotovosti omezit z důvodu veřejného zájmu

Takové omezení může být odůvodněné zejména tehdy, mohou-li veřejné správě v důsledku plateb v hotovosti vzniknout nepřiměřené výdaje kvůli velmi vysokému počtu plátců

Dva němečtí občané, kteří platí ve spolkové zemi Hesensko (Německo) audiovizuální příspěvek, navrhli Hessischer Rundfunk (vysílací organizace Hesenska), že tento příspěvek uhradí v hotovosti. S odkazem na svůj statut o úhradě audiovizuálních příspěvků, který možnost úhrady uvedeného příspěvku v hotovosti vylučuje¹, Hessischer Rundfunk uvedený návrh zamítla a zmíněným osobám zaslala výzvy k úhradě.

Oba dotčení němečtí občané podali proti těmto výzvám k úhradě žalobu a spor došel k Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Německo). Zmíněný soud uvedl, že vyloučení možnosti uhradit audiovizuální příspěvek eurobankovkami, které je stanoveno ve statutu Hessischer Rundfunk o úhradě, odporuje ustanovení spolkového práva vyšší právní síly, podle kterého mají eurobankovky neomezený status zákonného platidla².

Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) se však zabýval otázkou souladu tohoto ustanovení spolkového práva s výlučnou pravomocí Unie v oblasti měnové politiky pro členské státy, jejichž měnou je euro, a předložil proto Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Uvedený soud se rovněž tázal, zda status zákonného platidla, který mají eurobankovky, veřejnoprávním subjektům členských států zakazuje, aby vyloučily možnost splnění platební povinnosti uložené orgány veřejné moci v hotovosti, jako je tomu v případě platby audiovizuálního příspěvku ve spolkové zemi Hesensko.

Velký senát Soudního dvora rozhodl, že členský stát, jehož měnou je euro, může v rámci organizace své veřejné správy přijmout opatření, které této správě ukládá povinnost přijímat platby v hotovosti, nebo z důvodu veřejného zájmu a za určitých podmínek zavést z této povinnosti výjimku.

Závěry Soudního dvora

Soudní dvůr zaprvé provedl výkladu pojmu „měnová politika“ v oblasti, v níž má Unie výlučnou pravomoc pro členské státy, jejichž měnou je euro³.

Soudní dvůr nejprve upřesnil, že se tento pojem neomezuje na své operativní provádění, ale má i normativní rozměr, jehož cílem je zaručit status eura jakožto jednotné měny. Dále uvedl, že tím, že

¹ Ustanovení § 10 odst. 2 Satzung des Hessischen Rundfunks über das Verfahren zur Leistung der Rundfunkbeiträge (statut veřejnoprávní vysílací organizace spolkové země Hesensko o úhradě audiovizuálních příspěvků) ze dne 5. prosince 2012.

² Ustanovení § 14 odst. 1 druhé věty Gesetz über die Deutsche Bundesbank (zákon o Německé spolkové bance), ve znění zveřejněném dne 22. října 1992 (BGBl. 1992 I, s. 1782), jak bylo pozměněno zákonem ze dne 4. července 2013 (BGBl. 2013 I, s. 1981).

³ Na základě čl. 3 odst. 1 písm. c) SFEU vzhledem k tomu, že podle čl. 2 odst. 1 SFEU může v této oblasti vytvářet a přijímat právně závazné akty pouze Unie.

je postavení „zákonného platidla“ přisouzeno pouze eurobankovkám vydaným Evropskou centrální bankou (ECB) a národními centrálními bankami⁴, je zakotvena oficiální povaha těchto bankovek v eurozóně a zároveň je vyloučeno, aby tuto povahu mohly mít i jiné bankovky. V tomto ohledu dodal, že pojem „zákonné platidlo“, jehož postavení má platební prostředek denominovaný v určité měně, znamená, že tento platební prostředek zpravidla nelze odmítnout při úhradě dluhu denominovaného v téže měně. Nakonec zdůraznil, že skutečnost, že unijní normotvůrce může přijímat opatření nezbytná pro používání eura jako jednotné měny⁵, je odrazem potřeby stanovit jednotné zásady pro všechny členské státy, jejichž měnou je euro, a přispívá k dosažení hlavního cíle měnové politiky Unie, kterým je udržení cenové stability.

Soudní dvůr tudíž rozhodl, že k vymezení statusu zákonného platidla, který je přiznán eurobankovkám, má pravomoc pouze Unie. V tomto ohledu připomněl, že je-li Unii přiznána výlučná pravomoc, členské státy nemohou přijmout nebo ponechat v platnosti ustanovení spadající do této pravomoci, a to ani v případě, že Unie svou výlučnou pravomoc nevykonala.

Soudní dvůr nicméně uvedl, že pro potvrzení ani zachování účinnosti statusu eurobankovek jako zákonného platidla není nezbytné uložit absolutní povinnost přijímat tyto bankovky jako platební prostředek. Není nezbytné ani to, aby Unie taxativně a jednotně stanovila výjimky z této základní povinnosti, je-li obecně možné platit v hotovosti.

Soudní dvůr tudíž dospěl k závěru, že členské státy, jejichž měnou je euro, mají pravomoc upravovat způsoby plnění platebních povinností, je-li obecně možné platit v hotovosti prostřednictvím deviz denominovaných v této měně. Členský stát tedy může přijmout opatření, které jeho veřejné správě ukládá povinnost přijímat platby v hotovosti prostřednictvím takových deviz.

Soudní dvůr zadruhé uvedl, že status eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla v zásadě znamená povinnost je přijímat. Upřesnil však, že členské státy mohou tuto povinnost v zásadě omezit z důvodů veřejného zájmu za podmínky, že jsou tato omezení přiměřená sledovanému cíli veřejného zájmu, což zejména znamená, že existují jiné právními předpisy stanovené prostředky pro vyrovnávání peněžních závazků.

V tomto ohledu Soudní dvůr uvedl, že je ve veřejném zájmu, aby mohly být peněžité dluhy vůči orgánům veřejné správy hrazeny způsobem, v jehož důsledku těmto orgánům nevznikají nepřiměřené výdaje, které by jim bránily v poskytování služeb s co nejnižšími náklady. Důvod veřejného zájmu vycházející z potřeby zajistit splnění platební povinnosti uložené orgány veřejné moci tedy může omezení plateb v hotovosti odůvodnit zejména tehdy, je-li počet plátců, od nichž musí být dlužná částka vybrána, velmi vysoký.

Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) nicméně musí ověřit, zda je takové omezení přiměřené cíli spočívajícím v účinném výběru audiovizuálního příspěvku, a to především s ohledem na skutečnost, že alternativní právními předpisy stanovené prostředky úhrady nemusí být snadno dostupné pro všechny osoby, které ho mají platit.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

---

⁴ Status eurobankovek jako zákonného platidla je zakotven v čl. 128 odst. 1 třetí větě SFEU, v čl. 16 prvním pododstavci třetí větě protokolu (č. 4) o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (Úř. věst. 2016, C 202, s. 230), jakož i v čl. 10 druhé větě nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura (Úř. věst. 1998, L 139, s. 1; Zvl. vyd. 10/01, s. 111).

⁵ Článek 133 SFEU.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106